

Юридична Україна. - 2020. - № 9.

Гордієнко, С. Г. Складові безпеки української державності за сферами її буття / С. Г. Гордієнко // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 6-17.

У роботі визначаються складові безпеки України за сферами її життєдіяльності: політика, економіка, воєнна сфера тощо.

У сучасному світі рушійною силою економіки стають якісно нові знання, тому структуру економіки, як інноваційної, можна звести до наступної формули: загальна економіка = економіка науки + науково-технологічна економіка + економіка матеріального виробництва. Економіку, на нашу думку, схематично можна відобразити так: економіка науки (інформація = інформаційні ресурси - інноваційна діяльність = якісно нові знання = інтелектуальні ресурси), науково-технологічна економіка та економіка матеріального виробництва. Тобто безпека держави залежить, в першу чергу, від її політичної складової із забезпечення економічної безпеки суспільства. Безпека держави як системи політичної влади в Україні залежить від її політичної, економічної, наукової та науково-технологічної складових, які є фундаментом інноваційної політики України.

Корнеєв, Ю. В. Загальні риси антикорупційної політики в Україні / Ю. В. Корнеєв, В. В. Стоколос // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 1823.

У статті розглянута історія антикорупційної політики в Україні та сучасний стан законодавчої бази. Розглянуті різноманітні підходи правових регуляцій та етимологія антикорупційного права. Вагомий акцент робиться на дослідженні інституціональної бази нашої держави, а саме на вивченні функціонування таких державних структур як Національне антикорупційне бюро України, Національне агентство з питань запобігання корупції, Спеціалізована антикорупційна прокуратура, Вищий Антикорупційний Суд. Проводиться аналіз історичної ретроспективи з урахуванням політичних подій задля кращого правового аналізу. Виходячи з рекомендованого обсягу роботи, стан антикорупційної політики розглядається фрагментарно.

Пристінська, К. О. Основні етапи розвитку інституту адміністративної відповідальності за незаконний обіг наркотичних засобів та психотропних речовин / К. О. Пристінська // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 24-32

У статті розглянуто основні етапи розвитку адміністративної відповідальності за незаконний обіг наркотичних речовин. Виділено три етапи: 1) дореволюційний; 2) радянський; 3) часи незалежної України, які різнилися підходами до адміністративної відповідальності в цій сфері. Розглянуто положення Адміністративного Кодексу УСРР 1927 р., Кодексу

Української РСР про адміністративні порушення 1984 р. та чинного КУпАП, в яких знайшли відображення норми з адміністративної відповідальності за порушення в цій сфері.

Сіроткіна, М. В. Звільнення від кримінальної відповідальності як альтернатива кримінальному переслідуванню / М. В. Сіроткіна // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 33-40.

У статті на основі чинного кримінального процесуального законодавства, наукових досліджень та судової практики досліджується інститут звільнення від кримінальної відповідальності як альтернатива кримінальному переслідуванню. З'ясовано, що окремі дослідники звільнення від кримінальної відповідальності відносять її до форм реалізації кримінальної відповідальності, вважають звільнення від кримінальної відповідальності інститутом кримінального права, що диференціює відповідальність; радикальним засобом диференціації кримінальної відповідальності; юридичним фактом, що припиняє кримінальне правовідношення, який звільняє особу від несприятливих правових наслідків, тощо. Проаналізувавши позиції зарубіжних та вітчизняних науковців, можна дійти висновку, що норми, які передбачають звільнення від кримінальної відповідальності, слід вважати «альтернативною кримінальному переслідуванню». Звільнення від кримінальної відповідальності передбачається в кримінальному законі у зв'язку з тим, що в деяких випадках немає сенсу піддавати конкретну особу кримінальній відповідальності, оскільки кримінальна відповідальність, будучи правомірною, визнається недоцільною. Держава реагує на злочинне діяння, не залишаючи його без наслідків, але реагує в іншій, «альтернативній» формі, ідучи на виправданий у таких випадках правовий компроміс.

Базов, В. П. Питання формування податкового кредиту за операціями з контрагентом, що має ознаки фіктивності / В. П. Базов // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 41-57

У статті висвітлено основні міжнародно-правові засади формування податкового кредиту за операціями з контрагентом, що має ознаки фіктивності. Досліджено стан законодавчого забезпечення відповідальності за вчинення господарських операцій з ознаками фіктивності в окремих державах ЄС та інших державах, зокрема й в Україні. Проаналізовано судову практику Верховного Суду щодо захисту прав платників податків та інтересів держави у зазначеній сфері податкових правовідносин. Надано пропозиції щодо вдосконалення законодавчого забезпечення та судової практики у сфері формування податкового кредиту за операціями з контрагентом, що має ознаки фіктивності.

Долінська, А. М. Особисті немайнові права, що забезпечують соціальне буття інтернет-користувача як фізичної особи / А. М. Долінська // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 58-67.

Стаття присвячена питанням особистих немайнових прав, що забезпечують соціальне буття інтернет-користувача як фізичної особи. Виділено особливості здійснення інтернет-користувачем окремих особистих немайнових прав, обумовлених природою інтернет-відносин. Специфіка правового статусу інтернет-користувача у контексті її особистих немайнових прав при вчиненні певних дій у мережі Інтернет полягає: у моменті виникнення правового статусу інтернет-користувача як носія особистих немайнових прав; у забезпеченні принципу рівності всіх інтернет-користувачів; у дотриманні особливих вимог щодо індивідуалізації інтернет-користувача.

Нелін, О. І. Місце інституту нотаріату у правовій доктрині спадкового права України: теоретичний аспект / О. І. Нелін // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 68-74.

У статті досліджено теоретичні та практичні проблеми нотаріату у вітчизняна правовій доктрині спадкового права. Значна увага приділена аналізу положень, які вперше з'явилися у спадковому законодавстві, та спірним проблемам спадкового права. Сучасні тенденції розвитку спадкового права розглядаються з використанням порівняльно- правового методу й у світлі адаптації вітчизняного законодавства до права Європейського Союзу. Звертається увага на низку існуючих у сфері нотаріальної діяльності проблем, пов'язаних із нотаріальним посвідченням спадкового майна, усунення яких допоможе не лише забезпечити спадкові права, а й успішно реалізувати судову реформу в Україні.

Трунова, Г. А. Окремі проблеми реформування системи пенсійного забезпечення в Україні / Г. А. Трунова // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 75-79.

У статті на основі аналізу минулих етапів реформування пенсійної системи, чинного пенсійного законодавства та правозастосовної практики у зазначеній сфері розглянуто проблеми та перспективи реформування системи пенсійного забезпечення в Україні. Зроблено висновки та вироблено окремі пропозиції щодо необхідності комплексного підходу до процесу реформування системи пенсійного забезпечення в Україні з метою встановлення гідного рівня пенсійного забезпечення громадян та гарантії реалізації пенсійних прав.

Юркевич, М. В. Правова охорона лісів у Київській Русі / М. В. Юркевич // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 80-86.

У статті розглянуто питання законодавчого врегулювання охорони лісів на території Київської Русі, які знайшли відображення у давній пам'ятці права — Руській Правді. Актуальність дослідження пов'язана зі зміною орієнтирів, що знайшло відображення у лісовому законодавстві. Виділено найважливіші чинники, що обумовили становлення лісоохоронного законодавства Київської Русі. Проведено порівняльно- правовий аналіз положень Короткої та Просторової редакцій Руської Правди, в яких знайшли відображення питання охорони лісів. Розглянуто систему штрафів, передбачених Руською Правдою, за правопорушення, пов'язані з лісовими промислами та організаційні засади охорони лісів у Київській Русі.

Пилипчук, О. П. Процедура визнання доказів недопустимими під час судового розгляду у кримінальному провадженні потребує належного законодавчого врегулювання / О. П. Пилипчук, О. Ю. Костюченко // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 87-89.

Відповідно до ч. 1 ст. 87 Кримінального процесуального кодексу України (далі — КПК) докази, отримані внаслідок істотного порушення прав та свобод людини, гарантованих Конституцією та законами України, міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також будь-які інші докази, здобуті завдяки інформації, отриманій унаслідок істотного порушення прав та свобод людини, є недопустимими. Частинами 2 і 3 цієї статті визначено низку ознак, які характеризують докази як недопустимі.

Ребезюк, В. М. Шляхи вдосконалення законодавчого поля України у сфері забезпечення та дотримання охорони прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження /

В. М. Ребезюк, О. Є. Омельченко // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 90-92.

На сьогодні в Україні досить актуальною і нагальною є проблема забезпечення і дотримання прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження, ефективного використання потенціалу чинної Конституції для втілення її принципів у реальне життя. Конституційні норми задекларовані в Основному Законі здебільшого у вигляді норм-засад як норми узагальненого порядку. Дані норми трактуються у повсякденному законодавстві, що дає можливість створити конкретний механізм реалізації захисту прав, свобод та законних інтересів учасників кримінального провадження.

Костюченко, О. Ю. Щодо розширення процесуальних гарантій

захисника у кримінальному провадженні / О. Ю. Костюченко // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 93-94.

Здійснення адвокатської діяльності в кримінальних провадженнях показує необхідність розширення процесуальних гарантій захисника. Слід звернути увагу на окремі недоліки профільного законодавства та необхідність його вдосконалення, зокрема, Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» і Кримінального процесуального кодексу України щодо розширення професійних прав адвокатів, гарантій їх професійної діяльності.

Петрів, О. О. Актуальні проблеми реформи процесуального законодавства електронні докази в цивільному процесі /

О. О. Петрів, О. А. Терех // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 95-96.

Протягом довгого часу надзвичайно швидкий розвиток інформаційних технологій демонструє нам, що прогрес є неминучим, а тому важливим є вираження його результату в праві. Електроніфікація світу привела до виникнення низки нових правових явищ. Окрім цього, щодня ми можемо спостерігати все більше застосування технологій у повсякденній діяльності як громадян України, так і в державних процесах загалом. Саме тому перед нами постає питання визначення ролі, поняття та підстав класифікації таких доказів у цивільному судочинстві. Сьогодні судова практика є неоднозначною у підходах щодо того, які саме електронні докази потрібно вважати допустимими засобами доказування.

Решетняк, К. Ю. Підстави відмови в екстрадиції особи /

К. Ю. Решетняк, М. Є. Шумило // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 97-99.

Найпоширенішою формою міжнародного співробітництва у сфері боротьби зі злочинністю є надання правової допомоги. Серед основних видів такої допомоги є видача злочинців (екстрадиція), однак існують випадки, за яких шкода від застосування цього інституту може перевищити відвернену, тож саме з цієї причини законодавством України та міжнародними актами передбачено підстави відмови в екстрадиції.

Кампо, С. В. До питання актів Конституційного Суду України як джерел господарського права та процесу / С. В. Кампо, В. А. Устименко // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 100-102.

Питання про конституційні проблеми економічного та господарсько-правового життя стають все більш актуальними в юридичній науці. Важливим аспектом цього життя є акти Конституційного Суду України (висновки, рішення та ухвали). У сучасних умовах розвитку господарського права України вивчення джерел цієї галузі права має важливе значення для більш поглибленого освоєння нових інструментів правового реагування. Новітні дослідження дають підстави стверджувати, що в юридичній науці

відбувається перманентний процес перегляду ролі й значення джерел права. У зв'язку з цим особливо актуальним є питання про значення актів Конституційного Суду України (далі - КСУ) як джерел права взагалі, так і джерел господарського права та господарського процесу, зокрема.

Діхтієвський, В. П. Проблеми вдосконалення якості адміністративно-процесуального законодавства: досвід та практика Європейського Суду з прав людини / В. П. Діхтієвський // Юридична Україна. - 2020. - № 9. - С. 103-108.

Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (далі - Конвенція) із практикою її тлумачення та застосування ЄСПЛ дістала одностайне визнання її одним із найбільш авторитетних нормативно-правових та ідеологічних факторів формування та вдосконалення національного права країн-членів Ради Європи. Серед іншого, цей результат досягається шляхом формулювання прогресивного сприйняття права та критеріїв, за якими слід оцінювати якість норм права. Зважаючи на це, для більш повного досягнення мети даного дослідження вкрай необхідно розкрити висловлене ЄСПЛ бачення якісного правового регулювання, а також напрацювання цієї міжнародної судової установи та вітчизняних судів щодо деяких інших показників, що беруться до уваги під час оцінювання якості норм права.